Damià Bardera Poch

Damià Bardera Poch (Girona, 1982). El seu segon llibre i alguns contes per llegir-los d'amagat va ser finalista del V Premi el Temps de les Cireres al millor llibre publicat en català l'any 2010 per un autor jove. L'obra uns anys de propina i altres contes va quedar finalista del VI Premi de Narrativa de Sant Narcís 2011. Ha assistit al Club de lectura de la Biblioteca Just M. Casero de Girona el mes de març de 2014 per comentar Fauna animal. [La il·lustració és un retrat fet per Lluís Bosch Martí] Troba els seus llibres a les biblioteques: http://dom.cat/za9

1. Faig aquesta feina perquè...

No considero que escriure sigui una feina. En primer lloc, perquè no m'hi guanyo la vida; i en segon lloc, perquè és una vocació, si més no en el meu cas. En aquest sentit, no puc no escriure.

2. L'adjectiu que millor defineix la meva obra és...

N'hi posaria més d'un. Per exemple: intensa, tragicòmica, cruel, sinistra, tendra, salvatge, mordaç, sorprenent, àcida, inquietant, pertorbadora...

3. El primer record que tinc d'una biblioteca és...

No me'n recordo. Quan era petit, no llegia llibres, no m'agradava llegir, i les biblioteques em semblaven espais de tortura silenciosa.

4. Penso que les biblioteques són...

El sistema de biblioteques de Catalunya és absolutament reeixit. La meva formació com a lector l'he feta, sobretot, a les biblioteques de Girona, Salt i Sarrià. Com que vaig començar a llegir tard (cap als dinou anys) i d'una manera totalment autodidacta, les biblioteques van ser molt importants en la meva formació.

5. Un llibre que m'ha marcat ha estat...

És una pregunta complicada, perquè n'hi ha hagut molts, que m'han marcat, i tots ho han fet de maneres diferents. Per tant, m'estimaria més no esmentar-ne cap, en comptes de dir-ne només un.

6. Llegir és recomanable per...

Llegir no és recomanable ni deixa de ser-ho, tot dependrà de la persona i de què busqui aquesta persona en la lectura i en els llibres. La lectura és un camí iniciàtic que dura tota la vida, un camí de descobriment i d'autodescobriment. Ara bé, d'una banda hi ha gent que fa aquest camí sense haver llegit ni una sola pàgina, i de l'altra, hi ha gent que llegeix moltíssim i continua amb els mateixos prejudicis existencials de quan era adolescent.

7. La pregunta que m'hauria agradat que em féssiu...

Totes les preguntes em semblen bé, fins i tot les indiscretes, o sobretot aquestes!

Data de l'entrevista: 2014-03-03